

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologiæ Moralis

Busenbaum, Hermann

Monasterii Westphaliæ

Dub. III. Quid, & quotuplex jurisdictio confessarii, & unde eam habeat?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40957

jurisdictionem, controvertunt DD. ac licet utraq;
sententia olim videri potuerit probabilis, post de-
cretum tamen *Urbani VIII.* an 1628. apud *C. Lugo,*
disp. 21. sec. 2. n. 29. negativa omninò tenenda est.
v. Aversam q. 15. sect. 8.

DUBIUM III.

*Quid, & quotuplex Jurisdictio Confessarii,
& unde eam habeat?*

Resp. Est auctoritas aliqua in alium, ut sub di-
ctum, in quem, in foro interno, accipit potestatem,
distinctam à potestate ordinis: hæc enim datur
per Sacramentum Ordinis, & omni Sacerdoti, nec
tollitur potest: illa per externam concessionem Ec-
clesiæ, nec omnibus Sacerdotibus, potestq; ab iis
tollitur: ac nisi adsit, invalida est absolutio ex *Trid.*
sess. 14. cap. 7. Est autem duplex: Ordinaria, &
Delegata. Ordinaria est, quam habent ii, qui ex
vi proprii officii curam animarum habent, ut Pa-
pa, Episcopus, Parochus (huc revocantur Archi-
episcopi, erga subditos suorum Episcoporum,
tunc tantum, quando actu visitant) Archipresby-
teri, Archidiaconi, Prælati religionum, Vicarius
perpetuus Episcopi, vel etiam Parochi. Delega-
ta dicitur, quæ legitimè datur ab habente ordi-
nariam, idque vel tacitè, vel expressè, ut à Papa
pro tota Ecclesia; ab Episcopo pro diocesi, à Pa-
rocho pro parochia: hoc discrimine, quòd Papa
possit dare in vitis Episcopis & Parochis, nò contra.
Ac licet exterior jurisdictio exspiret morte dele-
gan-

gantis, non tamen hæc interior, nisi successor vocet, ut docet *Sanch. Suar. Nav. Cõn. contra Syn. & Vasq. v. Laym. ca. 10. n. 22.* Porrò hujusmodi potestatem delegatam absolvendi quemcumque, à quibuscunque peccatis, in articulo seu periculo mortis, (hæc enim pro eodem sumuntur in iure, ut *v. Dian. p. 3. tr. 4. R. 57. & 71. & 72.*) habet ex tunc communi quivis Sacerdos etiam excommunicatus & degradatus, si alius desit : quod addo, quia præsentem Parocho, vel proprio Sacerdote, id non posse, docet *Vasq. Bon. Cõn. Regin. &c. commun. &c. p. 1. t. 1. R. 1. & p. 4. t. 4. R. 167. ex Ang. Henrig. Comit. & Sa. confirmatq; Tamb. de exped. conf. l. 3. c. 7.* Ex consuetudine, quivis toleratus absolvere potest à venialibus, & mortalibus aliàs confessis. Ex privilegio religiosi Mendicantes quosvis fideles absolvere possunt, juxta tenorem suorum privilegiorum. Ex concessione Ordinarii directa, quicumque Sacerdos approbatus, cui id ille committit. Denique ex Indirecta is, qui audit eum, qui habet potestatem eligendi Confessarium, quales sunt. 1. Ex iure, Episcopi omnes, etsi sint tantum titulares, item superiores Episcopis, ut Archiepiscopi, &c. item Prælati iis inferiores exempti, ut Abbas exemptus, (non tamen Abbatissa) Generalis, Provincialis, Prior, (salvis tamen privilegiis ordinum) *v. Dian. p. 4. t. 4. R. 1. & 2.* 2. Ex consuetudine, Cardinales, (qui etiam domesticis de Confessione providere possunt) item Pastores, imò multis locis, etiam cæteri Sacerdotes sæculares, ut *Valent. Sa. Suar. d. 27. f. 3.* (Religiosi tamen tenentur eligere

gere tales, quales illis permittunt statuta) item Reges & Principes, (quorum tamen privilegium ad familiam non extenditur) deniq; domesticus Pontificis. 3. Ab homine eam habent, quibus sive Pontifex, sive Episcopus, sive Parochus concessit. *Vnde resolv.*

I. Qui habet potestatem delegatam, non potest eam subdelegare alteri, cum diversa sit potestas utendi jurisdictione, & eam delegandi. Excipitur 1. nisi hoc ipsum concessum sit, 2. nisi sit delegatus ad universitatem causarum, ut v. g. si cui committeretur officium Parochi absentis, vel minorennis: talis enim aliqua exercitia jurisdictionis, alteri, ex praesumpta voluntate Ordinarii, subdelegare posset, non tamen integrum officium. *v. Lay. hic. l. 5. t. 6.*

II. Cum jurisdictione respiciat subditos, exerceri in eos potest, tam a delegato, quam ordinario, quo cunq; loco fuerit, ut docet *Sanch. Henriq. Sua. m. 3. p. 10. 4. d. 28. sess. 1. c. 7. & alii.*

III. Probabile est, quod absolutus in articulo mortis, non teneatur se postea sistere superiori, vel alteri pro reservatis, (nisi haec habeant annexam censuram) ut docet *Nar. Suar. Merc. Fill. t. 7. ca. 10. q. 6. n. 288 Bon. d. 5. q. 7. p. 1. n. 13.* quia directe absolutus fuit, contra *Hurt. v. Dia. p. 4. t. 4. R. 190.*

IV. Improbitas aut inscitia propria Sacerdotis, non dat jurisdictionem alteri, ideoq; tali casu expectandum est, aut ad superiorem recurrendum. Si tamen ignorantia esset tanta, ut confessio illi facta foret invalida, aut illicita, neq; esset alius privilegiatus, aut habens jurisdictionem, licere alteri con-

confiteri, docet *Navar. in Vasq. in 3. p. t. 4. q. 93. a. 2. dub. 3. Hurt. d. 10. dif. 15. v. Dian. p. 4. t. 4. R. 201. & p. 8. t. 1. R. 86. ex cap. placuit, de pœnit. dist. 6.* Idem licere, quando quis proprio non potest confiteri, sine gravi periculo, docet *Tol. Sylv. & Medin.* qui idè concedit, quando proprius non vult, aut non potest audire, vel injustè negat facultatem confitendi alteri, v.g. Parochus concubinæ. *Dian. p. 3. t. 4. R. 79. ex Henr. & aliis 4.* Verum ista communiter refutantur ab iis.

V. Et si graviter peccare possit proprius, si neget suis facultatem adeundi alterum, modò præsumere possit eos justè petere: si tamen injustè neget, probabilius videtur, eos invalidè ab alieno absolvi, ut docet *Sotus, Suar. Laym.* etsi non improbabiliter, *Sylv. Henriq. Maj. Palud. Richar. Tol. & Dian. p. 3. t. 4. R. sol. 79.* putent, quod validè, præsertim, si sine periculo salutis, famæ, vel simili, non liceat suo proprio.

VI. Cum jurisdictio acquiratur ratione domicilii, vel quasi domicilii, vel etiam actualis habitacionis; hinc ii, qui duobus locis habent domicilium, vel quasi, possunt utrobique absolvi, ut scholares, milites, mercatores: item vagi & peregrini possunt absolvi à Parocho loci, in quo versantur. *vid. Laym. hic. Vasq. & c.*

VII. Validè absolvit is, qui audit confessiones, præsentè vel scientè, & non contradicente Ordinario, v.g. Episcopo, vel Parocho, cui confiteum aliunde non habere jurisdictionem: quia tunc præsumitur tacitè eam dare: sufficit enim, ut re-
ctè docet *Fill. & Fagund. præc. 2. l. 7. cap. 2. facultas*
in-

interpretativa, & præsumpta, modo præsumptio
 fundetur in signis, quæ indicent consensum præ-
 sentem, ut in casu posito, (uti etiam v. gr. si Pa-
 trichus, qui jam absens est, aliàs significaverit id
 sibi gratum esse) nam existimatio de futuro con-
 sensu, vel ratihabitione, quòd scilicet quando
 perciverit, futurus sit contentus, non sufficit;
 quia consensus futurus non dat jurisdictionem
 pro tempore præsentis, quo datur absolutio. *vid.*
Dian. p. 3. t. 4. Res. 68. Sanch. de mat. l. 3. d. 35. Bac.
Con. qui addit, peccare, si de consensu dubitans in-
cipiat audire.

VIII. Peccat, qui absolvit cum jurisdictione
 dubia, nisi necessitas urgeat: qualis, v. g. quia pec-
 nitens diu non est confessus, vel debet commu-
 nicare, nec alius adest: tunc enim licitè absolvit
 cum conditione hac, si possum; & cum onere (etsi
Salas in 2. tr. 8. d. 1. hoc onus non agnoscat) aliàs
 iterum consentienti habenti jurisdictionem certam.
 Expedi autè tunc veniale aliquod adjicere, à quo
 directè, & à cæteris indirectè saltem absolvatur. I-
 ta *Regin. Suar. Cõn. d. 8. dub. 6. n. 43.* Quòd si tamè
 ex probabili ratione dubium resolvat, (nimirum
 habere se jurisdictionem) etsi cum formidine op-
 positi, absolutè absolvi licitè, ut docet *Suar. &*
Præp. Card. de Lugo, d. 19. n. 4. tum quia tunc præ-
 cticè & moraliter est certus, tum quia Papa eo ca-
 su dat facultatem, uti & insequentibus casibus,
 1. Quando communi errore, v. g. ob titulum co-
 loratum, putatur aliquis esse Pastor, seu habere
 jurisdictionem, qui non est ob censuram, vel aliū
 defectum. *Bon. d. 5. q. 5. s. 2. p. 3. n. 11. Dian. p. 3. t. 4.*
R. 22.

R. 22. Quod etiam, si desit titulus coloratus, probabile esse docet *Dian. p. 3. t. 4. R. 122. ex Pont. Mol. fef. Sanct.* Item *p. 2. t. 2. misc. R. 43.* si quis bona fide tali confiteatur: verum id communitè ab aliis negatur. 2. Cùm quis ex consuetudine, prescriptione, aut bona fide, absolvit, aut nescit potestatem suam revocatam, ut habet *Sylv. Nav. Henrig. Mald. in 2. p. 9. 19. a, 5. Sanch. 1. mor. l. 1. cap. 9. n. 35. Sal. Valg. v. Dia. p. 1. t. 13. R. 1.* 3. Quando secundum probabilem sententiam judicatur quis habere jurisdictionem, & Sacerdos sequitur favorabilem. *Bon. l. c.* Quia quando communis est error, Ecclesia dat jurisdictionem, propter publicam utilitatem, *vid. Suar. Dian. ll. cc. Card. de Lugo, d. 19. n. 28.*

IX. Nemo tenetur unquam Parocho confiteri, ne quidem in Paschate, *Lugo, d. 19. s. 2. n. 28. Et. cum Dian. p. 8. t. 1. R. 88.* Quare Parochi frustra nolunt, ut Parochiani confiteantur Mendicantibus, etiam in Paschate, cum habeant privilegium pro omnibus Christi fidelibus. *Suar. Cõn. Henr. Reg. Zerola c. 15. q. 3. Et communiter.* apud *Bon. d. 4. q. 1. s. 2. p. ult. ad eod.* ut qui docent, confessos Regularibus, etiam in Paschate, teneri iterum eadem confiteri suo Parocho, fiant suspecti de heresi. *Dian. p. 4. t. 8. R. 102. Et alii.* Vi tamen hujus privilegii, non possunt absolvere eos religiosos, aut religiosas, qui non habent facultatem extra suum ordinem confitendi, ut ex communi notat *Rodrig. Et Comp. privil. Societatis. V. Absolutio. s. 1.* & ex his *Lay. hic.* Quia privilegio generali non censetur derogari consuetudini, vel statuto particulari, nisi ad exprimat. Usus tamen fert, ut regulares pere-

gignantes, ex præsumpta voluntate superiorum, si Ordinis socium non habeant, à quovis alio, etiam seculari, absolvantur, exceptis reservatis: in quæ si religiosi Societatis extra domicilium incidant, videant ordinationes Præp. Generalium, c. 6. n. 6. & Laym. hic.

X. Quòd si Superiores Regularium Monialibus sibi subjectis (idem est de Monialibus subjectis Episcopo) non concedant aliquoties in anno alium Confessarium, potest & tenetur illis cum dare Episcopus, quod si nec is faciat, ipsæ eligere possunt. Quintan. l. 3. s. 26. ex Declaratione Cardinalium apud Barbof.

DUBIUM IV.

Quid sit reservatio Casuum, & quis habeat potestatem reservandi, & absolvendi ab iis?

Resp. I. Reservatio hæc, est negatio jurisdictionis circa aliquod peccatum. Ac certum est in Ecclesia potestatem esse, quædam peccata reservandi, à quibus inferiores Confessarii non possint absolvere, ut sic subditi melius dirigantur, & absterreantur à peccatis, quorum difficilem remissionem vident, quanquam nisi graves causæ sint, non debeat quivis, neque qui potest, quidvis facile reservare, neque difficulter veniam dare absolvendi à reservatis, ne alioqui cedat in destructionem, quod debebat in ædificationem. Porro etsi quivis ordinarius potestatem habeat reservandi,